

Даниял кітабы — Жиырманасыншы нөмір

Даниял және Аян: патшалықтардың өрлеуі мен құлдырауының пайғамбарлық кестесін ашу

Jeff Pippenger

2023-12-15

Уайт апай түсінілуі қажет пайғамбарлық тағылымдардың патшалықтардың көтерілуі мен құлауы арқылы бейнеленетінін жиі атап көрсетеді.

«Даниял мен Аян кітаптарында айқын көрсетілгендей, халықтардың өрлеуі мен құлдырауынан біз тек сыртқы және дүниелік салтанаттың қаншалықты түкке тұрғысыз екенін үйренуіміз керек. Бабыл бүкіл өз қуатымен және ұлылығымен бірге, біздің дүниеміз содан бері ешқашан көрмеген сондай құдіреті мен салтанатымен,—сол заманның адамдарына соншалықты берік әрі мәңгілік болып көрінген сол қуаты мен ұлылығымен бірге,—қаншалықты толықтай ғайып болды! «Шөптің гүлі» секілді, ол құрып кетті. Жақып 1:10. Мидо-Парсы патшалығы да, Грекия мен Рим патшалықтары да осылайша құрып кетті. Құдайды іргетасы етпегеннің бәрі де осылайша жойылады. Тек Оның ниетімен байланысқан және Оның мінезін білдіретін нәрсе ғана төтеп бере алады. Біздің дүниеміз білетін жалғыз мызғымас нәрсе — Оның қағидалары». Пайғамбарлар мен патшалар, 548.

Даниял мен Аян кітаптарында бейнеленген патшалықтардың «өрлеуі мен құлауы» пайғамбарлықты зерттеуге дұрыс келудің түйінді өзегі болып табылады. Бабылдың құлауы Жаратылыс кітабының он бірінші тарауындағы Нимродтың Бабыл мұнарасының құлауымен бейнеленеді. Содан кейін Даниял кітабының бесінші тарауында Бабыл тағы да құлайды. Папалықтың 538 жылы билікке көтерілуі және одан кейін 1798 жылы құлауы да Бабылдың соңғы құлауын бейнелейді, өйткені пайғамбарлық тұрғыдан папалық билік — рухани Бабыл. Папалық 1798 жылы құлады, ал Аян кітабының он сегізінші тарауы оның ақырғы құлауын сипаттайды. Даниял кітабының он бірінші тарауының қырық бесінші аятында солтүстіктің патшасы ретінде бейнеленген папалық ешкімнен жәрдем болмай, өз ақырына жетеді. Бұл сынақ мерзімі жабылған кезде жүзеге асады, өйткені он бірінші тараудың қырық бесінші аяты мен он екінші тараудың бірінші аяты бір тарихты бейнелейді.

Ол өз сарайының шатырларын теңіздердің арасына, даңқты киелі тауға тігеді; бірақ ол өз ақырына жетеді, әрі оған ешкім жәрдем етпейді. Сол уақытта сенің халқыңның ұлдары үшін тұрған ұлы әмірші Михаил көтеріледі; және сондай бір ауыртпалық заманы болады, халық пайда болғаннан сол уақытқа дейін ондай болмаған: және сол уақытта сенің халқың құтқарылады, кітапта жазулы табылған әрбірі. Даниял 11:45, 12:1.

Екінші періштенің хабары Бабылдың екі рет құлағаны шындығына негізделген. Нимрод пен Белшатсар арқылы бейнеленген тура мағынадағы Бабыл екі рет құлады, ал рухани Бабыл 1798 жылы құлады және адамзатқа берілген сынақ мерзімі аяқталғанда тағы да солай етеді.

Оның соңынан тағы бір періште келіп: «Құлады, құлады ұлы қала Бабыл, өйткені ол барлық халықтарға өзінің азғындығының қаһарлы шарабын ішкізді»,— деді. Аян 14:8.

Екінші періштедегі Бабылдың құлауының қайталануы Жазбалардың ішіндегі сөздер мен сөз тіркестерінің қосарлануын екінші періштенің хабары мен Түн ортасындағы айқайдың біріккен хабарларының символы ретінде айқындауға арналған пайғамбарлық негіздемені береді. Бұл сондай-ақ Уайт ханым пайғамбарлықты зерттеу Даниял мен Аян кітаптарында бейнеленген патшалықтардың көтерілуі мен құлауына негізделуі тиіс деп көрсеткен қағиданы да қуаттайды. Бұл Бабылдың құлауын түсіну үшін пайғамбарлықты зерттеуші Бабылдың барлық құлауларын «жол үстіне жол» қағидасы бойынша біріктіріп, Бабылдың ақырғы құлауы туралы дұрыс пайғамбарлық хабарды орнықтыруы тиіс деген тұжырымдаманы бейнелейді.

Екінші періштенің хабарындағы Бабылдың екі рет құлауы, ақиқаттың екі куәгердің куәлігі арқылы бекітілетінін айқындайтын пайғамбарлық қағидаға негізделген. Хабар ішіндегі Бабылдың құлауының қайталануы, Киелі кітапта кейінгі жаңбыр деп айқындалатын пайғамбарлық әдіснаманы бейнелейді. Кейінгі жаңбыр болып табылатын сол қасиетті әдіснама — әртүрлі пайғамбарлық желілерді «жол үстіне жол» етіп біріктіріп қолдану. Пайғамбарлықты зерттеуші осы әдіснаманы қолданғанда, ол кейінгі жаңбырдың «хабарын» бекітеді. Қасиетті әдіснаманы қолдану арқылы бекітілген кейінгі жаңбыр хабары содан кейін екінші періште мен Түн ортасындағы айқайдың біріктірілген пайғамбарлық тарихтарында жария етіледі. Бұл бірінші періштенің қозғалысы тарихында солай болған, және бүгінде де, үшінші періштенің қозғалысы тарихында, солай.

Даниял кітабының төртінші және бесінші тараулары тарихтың мына бір желісін білдіреді: төртінші тарауда Навуходоносор арқылы бейнеленген Бабылдың өрлеуі мен басталуы, ал бесінші тарауда Белшазар арқылы бейнеленген Бабылдың құлауы мен ақыры. Екеуі бірігіп бір пайғамбарлық желіні құрайды. Осы екі тарау туғызатын пайғамбарлық желі кейінгі жаңбыр туралы хабарды орнықтыру үшін Даниял кітабының бірінші мен үшінші тарауларының үстіне қабаттастырыла салынуы тиіс.

Бұл екі тарауда Навуходоносордың құлауы мен қайта көтерілуі, сондай-ақ Белшазардың құлауы мен жойылуы көрсетіледі; сондықтан олар тізбектің басында да, соңында да Бабылдың құлауын бейнелейді. Осы екі тарау түзетін пайғамбарлық желі Бабылдың құлап, көтеріліп, содан кейін қайтадан құлауына негізделіп құрылған. Сол фактінің өзі-ақ бұл екі тараудың екінші періштенің хабарын білдіретінін айқындайды. Бұл екі тарау Аян кітабының он үшінші тарауындағы жердегі аңның тарихын бейнелейді, әрі сол тарихта екінші періштенің хабары мен Түн ортасындағы айқай екі рет жарияланады.

Сондықтан Даниял кітабының төртінші және бесінші тарауларын қарастыруды бастамас бұрын, біз «кеш жауын» болып табылатын киелі әдістемені айқындап аламыз, содан кейін сол әдістемені қолдану арқылы «кеш жауынның» хабарын айқындаймыз.

Бірінші және екінші періштенің тарихындағы маңызды бір межелік белгі Уильям Миллердің пайғамбарлықты түсіндіру қағидаларымен бейнеленетін әдіснама болды. Сол қағидалар

адамдар тарапынан Түн ортасындағы айқай хабарын айқындау үшін қолданылды, ал сол хабар сол тарих үшін соңғы жаңбырдың хабары болды. Үшінші періштенің тарихындағы маңызды бір межелік белгі — «Пайғамбарлық кілттер» ретінде бейнеленетін әдіснама. Бұл қағидалар біздің қазіргі тарихымыздағы Түн ортасындағы айқай хабарын айқындау үшін Уильям Миллердің қағидаларымен бірге қолданылуға тиіс, әрі қазір сол қағидалар арқылы орнықтырылып жатқан хабар — соңғы күндердің соңғы жаңбыр хабары. Миллердің қағидалары жердегі аңның пайғамбарлық тарихындағы ерте жаңбырды білдіреді, ал сол қағидалар «Пайғамбарлық кілттермен» біріктірілгенде жердегі аңның пайғамбарлық тарихындағы соңғы жаңбырды білдіреді.

Кеш жауын — хабарды тудыру үшін қолданылатын әдістеме. Алдымен сол тәжірибені тудыратын хабарды іздеместен, кеш жауын тәжірибесін іздейтіндіктен алданып жүргендер бар. Христиандықтағы Елуінші күншіл шіркеулер — сол алданудың айқын мысалы. Дәл сондай жаңсақ бағыт кеш жауын хабарын іздейтін, бірақ кеш жауын хабарын айқындап, орнықтыратын әдістемені іздеуден бас тартатындарға да тән болуы мүмкін. Дұрыс әдістемесіз дұрыс хабар айқындалмайды. Дұрыс хабарсыз дұрыс тәжірибе мүмкін емес.

Бұл Киелі кітаптық ақиқаттың маңызын көпшілік аңғармайды, өйткені олар Киелі кітапты зерттеудің бір ғана дұрыс жолы бар екенін және оны зерттеудің көптеген қате жолдары бар екенін ешқашан қарастырмаған. Киелі кітапты зерттеудің қате жолы, әрі ең жиі таңдалатыны — Киелі кітаптың нені үйрететіні жөнінде басқа адамдардың пікіріне сену. Бұл — адамдар арасында соншалықты кең таралған мәселе, сондықтан әрбір шіркеу өз отарының осы жалған түрде қабылданған мұқтаждығын өтеу үшін бір жүйе ұйымдастырады. Сол жалған мұқтаждық, Киелі кітапты түсінудің рухани сарапшылары ретінде танылып, дайындықтан өтпеген отардың түсінігін дұрыс бағыттады делінетін жетекшілер жүйесін құру деген жалған істі туындатады. Киелі кітап шіркеу құрылымына арналған, ақсақалдарды, пайғамбарларды және ұстаздарды қамтитын, әбден реттелген жүйені шынында да айқындайды, бірақ Киелі кітап шындықтың не екенін және не еместігін, содан кейін кімнің бидғатшы екенін және кімнің бидғатшы еместігін анықтау үшін тағайындалған жетекшілер жүйесін туындататын шіркеу ұйымының азғындануын ешқашан құптамайды.

Құдайдың алдында өзінді мақұлданған етіп көрсетуге тырыс: ақиқат сөзін тура үйретіп, ұялуға мұқтаж емес қызметші бол. 2 Тімотеге 2:15.

Шіркеу басшысы жалған ілімдерге және сол жалған ілімдерді таратушыларға қарсы үгіттеп, әшкерелеп, тәлім беріп, сақтандыруы тиіс, бірақ әрқайсымыз «ақиқат сөзін дұрыс ажырата» отырып, өзімізді «Құдай алдында мақұлданған» етіп көрсету үшін «зерттеуге» тиіспіз. Мұны орындау үшін, біз Киелі кітаптың ақиқат сөзін дұрыс ажыратудың дұрыс жолы ретінде айқындайтын әдіснаманы білуіміз қажет. Ишая кітабы бұл мәселелерді соңғы жаңбыр мәнмәтінінде баяндайды, сондықтан біз дәл сол жерден бастаймыз.

Сол күні Жаратқан Ие Өзінің қатал, ұлы әрі қуатты семсерімен жүйрік жылан — левиафанды, иір жылан — сол левиафанды жазалайды; теңіздегі айдаһарды да өлтіреді.

Сол күні ол туралы былай деп ән айтындар: «Қып-қызыл шарап жүзімдігі». Мен, Жаратқан Ие, оны күзетемін; оған ешкім зиян келтірмесін деп, оны әрдайым суарып тұрамын; оны түн де, күндіз де күзетемін. Менде қаһар жоқ; шайқаста маған қарсы тікенектер мен тікенді бұталарды кім қояр еді? Мен олардың арасынан өтер едім, оларды түгелдей өртеп жіберер едім. Не болмаса ол Менің күшімнен ұстасын, сонда Менімен татулассын; иә, Менімен татулассын. Ол Жақыптан тарайтындарды тамырлантады; Израил гүлдеп, бүр жарып, жер жүзін жеміспен толтырады. Ол оны өзін ұрғандарды ұрғанындай ұрды ма? Немесе ол өзін өлтіргендердің қырылғанындай қырылды ма? Сен онымен өлшеммен, ол өркен жайғанда, дауластың; шығыс желі соққан күні Ол Өзінің қатты желін тежейді. Сондықтан Жақыптың заңсыздығы осылай тазартылады; оның күнәсін алып тастаудың бүкіл жемісі — ол құрбандық үстелінің барлық тастарын ұнтақталып сындырылған бор тастарындай еткен кезде, қасиетті тоғайлар мен мүсіндер енді тұрмайтын болады. Алайда бекіністі қала қаңырап бос қалады, мекен тасталып, шөлдей иесіз қалады; сол жерде бұзау жайылады, сол жерде жатып, оның бұтақтарын жеп қояды. Оның бұтақтары қурағанда, олар сындырылып тасталады; әйелдер келіп, оларды отқа жағады; өйткені бұл — түсінігі жоқ халық; сондықтан оларды Жаратқан Оларға рақым етпейді, әрі оларды жаратқан Оларға ілтипат көрсетпейді. Сол күні Жаратқан Ие өзен арнасынан Мысыр жылғасына дейін бастырып тереді, ал сендер, уа, Израил ұлдары, бір-бірлеп жиналасыңдар. Сол күні ұлы керней тартылатын болады, сонда Ассур жерінде құрып кетуге таяғандар да, Мысыр жеріндегі қуғындалғандар да келіп, Иерусалимдегі қасиетті тауда Жаратқан Иеге ғибадат етеді. Ишая 27:1–13.

Алдыңғы мақалаларда біз Құдайдың өзге балаларын Бабылдан шақырып шығару үшін көтерілетін «ту» туралы қайта-қайта сөз еттік. Ишая пайғамбардың жиырма жетінші тарауының соңғы аяты: «ұлы керней тартылады, сонда Ассур жерінде құрып кетуге әзір тұрғандар келеді»,— деп, тудың қызметіне назар аударады. Ассур — ақырғы күндердегі Бабылдың рәмізі, ал осы аяттағы Бабылдан шығу туралы ескерту хабарын еститіндер «Иерусалимдегі қасиетті тауда» пайғамбарлық тұрғыдан орналасқан жүз қырық төрт мың деп бейнеленгендермен бірге келіп, ғибадат етеді.

Аятта: «сол күні солай болады»,— делінген. Аян кітабының он сегізінші тарауындағы екінші дауыс Құдайдың өзге балаларын Бабылдан шақырып шығаратын күн болып табылатын «сол күн» — бүкіл осы тараудың аясы. Аян кітабының он сегізінші тарауындағы екінші дауыс, Тирдің жезөкшесі еске алынатын жексенбілік заң кезінде, жар салады.

Содан кейін мен көктен шыққан тағы бір дауысты естідім; ол былай деді: «Одан шығындар, халқым, оның күнәларына ортақтасып қалмауларың үшін және оның бастан кешіретін пәлелерін қабылдамауларың үшін. Өйткені оның күнәлары көкке дейін жетті, әрі Құдай оның заңсыздықтарын есіне алды». Аян 18:4, 5.

Ишаяның жиырма жетінші тарауы тараудың соңында аяқталатын сол күнді айқындап бастаудан басталады, онда былай делінген: «Сол күні Жаратқан Ие Өзінің қатал да ұлы, әрі қуатты қылышымен лебиятан — жүйткіп өтетін жыланды, яғни лебиятан — ирелеңдеген жыланды жазалайды; әрі теңіздегі айдаһарды өлтіреді.»

Жексенбілік заң кезінде Құдайдың атқарушы, кек қайтарушы соты айдаһардың (Біріккен Ұлттар Ұйымы), аңның (папалықтың) және жалған пайғамбардың (Америка Құрама Штаттарының) патшалықтарына қарсы басталады. Жексенбілік заң кезінде жалған пайғамбар Киелі кітап пайғамбарлығындағы алтыншы патшалық ретінде құлатылады, ал ұлттық жолдан таю ұлттық күйреуді туғызады. Жексенбілік заң — Құдайдың атқарушы соттары айдаһарға, яғни Шайтанға (және жердегі патшалығы айдаһар ретінде бейнеленетін соған), аңға және жалған пайғамбарға түсе бастайтын кезең. Бұл — жексенбілік заңнан басталатын, біртіндеп жүзеге асатын жаза. Ишаяның жиырма жетінші тарауының басы да, соңы да — жексенбілік заң, ал бұл тарау жексенбілік заңға алып келетін және одан кейін жалғасатын тарихпен тікелей байланысты нақты мәселелерді бейнелейді.

Біз жиырма жетінші тарауды қарастырып отырмыз, өйткені ол жиырма сегізінші және жиырма тоғызыншы тараулар үшін пайғамбарлық жағдайды белгілейді. Сол тарауларда біз кейінгі жаңбырдың әдіснама ретіндегі анықтамасын табамыз, бұл бізге Даниял кітабының төртінші және бесінші тарауларын Даниял кітабының бірінші мен үшінші тарауларының үстіне қабаттастырудың маңызын түсінуге мүмкіндік береді. Ишаяның жиырма жетінші тарауы айдаһар патшалығының біртіндеп жазалануының басталуын айқындағаннан кейін, ол сол уақыт кезеңінде Құдай халқының «оған ән айтулары» бұйырылғанын жазады. Кімге ән айту?

Кімге арнап жырлануы тиіс екенінің жауабы әннің атауында берілген, өйткені олар «Жаратқан Ие қорғайтын қызыл шарап бағын» жырлауға тиіс. Жүзімдік туралы хикая — Құдай халқының хикаясы, әрі оны Ишая алғаш рет бесінші тарауда атайды.

Енді мен өзімнің аса сүйіктіме, сүйіктімнің жүзімдігі туралы ән шырқаймын. Менің аса сүйіктімнің аса құнарлы төбеде жүзімдігі бар еді. Ол оны қоршап, тастарынан тазартты да, таңдаулы жүзім бұтасын отырғызды; оның ортасына мұнара тұрғызды, сондай-ақ онда жүзім сығатын орын жасады; сөйтіп, оның жүзім беруін күтті, ал ол жабайы жүзім берді. Енді, уа, Иерусалим тұрғындары мен Яһуда ерлері, өтінемін, менің арам мен жүзімдігімнің арасын төрелік етіңдер. Жүзімдігім үшін мен істемеген тағы не істеуге болар еді? Неліктен мен оның жүзім беруін күткенімде, ол жабайы жүзім берді? Енді келіңдер, мен жүзімдігіме не істейтінімді сендерге айтайын: оның қоршауын алып тастаймын, сонда ол жеп қойылатын болады; қабырғасын құлатамын, сонда ол тапталатын болады. Мен оны қаңыратып қоямын: ол бұталанбайды да қопсытылмайды; онда тікенек пен ошаған өсіп шығады; сондай-ақ бұлттарға оның үстіне жаңбыр жаудырмауды бұйырамын. Өйткені Әскерлер Иесінің жүзімдігі — Израил үйі, ал Яһуда ерлері — Оның сүйікті көшеті; Ол әділ сот күтті, бірақ міне, зорлық-зомбылық; әділдік күтті, бірақ міне, зарлы айқай. Ишая 5:1–5.

Жексенбі заңы дағдарысының тарихында Құдай халқы жүзімдік туралы жырды Құдай халқына айтуы тиіс, өйткені жырда былай делінеді: «Ал енді, уа, Иерусалим тұрғындары мен Яһуда адамдары, өтінемін, мен пен жүзімдігімнің арасын таразылап көріңдер». Жүзімдік туралы жыр — бұрынғы келісім халқының айналып өтілуін айқындайтын жыр, ал сол кезде Құдай Петірдің: «бір кезде халық емес едіңдер, ал енді Құдай халқысыңдар», —

деп айтқандарымен келісімге кіреді. Бұл жыр жүзімдікке ешқандай жаңбыр жаумағанын көрсетеді, осылайша сол уақыт кезеңінде келетін Илиястың қызметін айқындайды; сол кезеңде жаңбырды тек сол ғана жаудыра алады. Біз бұл жырдың келісім халқының айналып өтілуі туралы екенін білеміз, өйткені жүзімдік туралы жырды Мәсіх көне Израилге, көне Израил айналып өтіліп жатқан кезеңде, ал Құдай сол мезетте рухани Израилмен келісімге кіріп жатқан уақытта айтқан болатын.

Тағы бір астарлы әңгімені тыңдаңдар: Бір үй иесі болыпты; ол жүзімдік отырғызып, оның айналасын қоршап, ішінде шарап сығатын орын қазып, мұнара тұрғызып, оны жүзімшілерге жалға беріп, алыс елге кетіпті. Ал жеміс беретін уақыт жақындағанда, ол өз қызметшілерін жүзімшілерге оның жемісін алуға жіберіпті. Бірақ жүзімшілер оның қызметшілерін ұстап алып, бірін сабап, бірін өлтіріп, бірін таспен атыпты. Ол тағы да алғашқылардан көбірек басқа қызметшілерін жіберіпті; ал олар бұларға да солай істепті. Ақырында, оларға: “Ұлымнан именер”, — деп, өз ұлын жіберіпті. Бірақ жүзімшілер ұлын көргенде, өзара: “Бұл — мұрагер; келіндер, оны өлтіріп, мұрасын иемденіп алайық”, — десіпті. Сөйтіп, оны ұстап алып, жүзімдіктің сыртына шығарып тастап, өлтіріпті. Ендеше, жүзімдіктің иесі келгенде, ол әлгі жүзімшілерге не істемек? Олар Оған: “Ол сол зұлымдарды аяусыз қырып-жояды да, өзіне жемістерін өз мерзімінде беретін басқа жүзімшілерге жүзімдігін жалға береді”, — деді. Иса оларға айтты: “Құрылысшылар қабылдамай тастаған тас бұрыштың бас тасы болды; бұл — Иеміздің ісі, әрі біздің көзімізге ғажайып, — дегенді Жазбалардан ешқашан оқымап па едіңдер? Сондықтан сендерге айтамын: Құдай Патшалығы сендерден алынып, оның жемісін әкелетін бір халыққа беріледі. Ал осы тасқа құлаған әркім быт-шыт болады; ал тас кімнің үстіне құласа, соны күл-талқан етеді”. Бас діни қызметкерлер мен парызшылдар Оның астарлы әңгімелерін естігенде, олардың жайында айтып тұрғанын ұқты. Матай 21:33–45.

Иса ежелгі Израилге Құдайдың жүзімдігі туралы әнді айтқанда, олар хабардың қисыны мен қуатына соншалықты тартылып кетті, сондықтан Иса даукес яһудилерден жүзімдіктің Иесі Ұлын өлтіргендерге не істейтінін сұрағанда, олар: «Ол сол зұлымдарды аяусыз қырып-жояды да, жүзімдігін жемісін өз маусымында беретін басқа жүзімшілерге тапсырады», — деп, дұрыс жауапты бермей қоя алмады.

Содан кейін Иса қабыл алынбаған тас туралы жырлағанда, әнге дереу тағы бір аят қосты да, мына сөздерді айтқанда олардың жауабын қорытынды шумақпен түйіндеді: «Сондықтан сендерге айтамын: Құдай Патшалығы сендерден алынып, оның жемісін әкелетін бір халыққа беріледі. Ал осы тасқа құлаған әркім сындырылатын болады; ал ол кімнің үстіне құласа, соны күл-талқан етеді». «Соны күл-талқан етеді» деген сөз Ишаяның жиырма жетінші тарауындағы: «кұрбандық үстелінің барлық тастары уатылып сындырылған бор тастары сияқты болады, тоғайлар мен мүсіндер тұрмайды» дегенді жаңғыртады. Екеуі де Жосия жүзеге асырған рухани жаңғыру ісіне сілтеме жасайды; Жосия соңғы күндерде «жеті уақытты» қайта ашатындарды бейнеледі, ал бұл — оны қымбат деп танудан бас тартатындарды жаншитын сүріну тасы.

Жексенбілік заңның күнінде, Ишая кітабының жиырма жетінші тарауында бейнеленгендей, «бұрын халық емес еді» делінгендер Жаратқан Иенің қызыл шарапты жүзімдігі туралы әнін айтуға тиіс. Бұл мақалалар бірінші және екінші хабарсыз үшінші хабар болмайтынын жиі көрсетіп келді. Жексенбілік заң — үшінші хабар, ал жексенбілік заңның күні бірінші және екінші хабарлардың тарихын қамтиды. Ишаяның жиырма жетінші тарауында жексенбілік заң Даниял кітабының бірінші тарауында бейнеленген кезеңді, содан кейін тағы да Даниялдың бірінші мен үшінші тараулары аралығындағы кезеңді көрсетіп тұр. Пайғамбарлық тұрғыдан, жиырма жетінші тараудағы жексенбілік заңның күні 2001 жылғы 11 қыркүйектің тарихын, яғни бірінші хабардың күшейтілген кезінен бастап жуықтап келе жатқан жексенбілік заңға дейінгі тарихты көрсетіп тұр.

Келесі мақалада біз құтқарылғандар Рим жезөкшесі өз әнін айта бастайтын мезгілге дейінгі уақытта жариялауға тиіс әнді қарастыруымызды жалғастырамыз.

Сонда мен қарадым, міне, Сион тауының үстінде Тоқты тұр екен, әрі Оның қасында мандайларына Өз Әкесінің есімі жазылған жүз қырық төрт мың адам бар екен. Сонда мен көктен көп сулардың шуындай, әрі зор күн күркірінің үніндей бір дауысты естідім; сондай-ақ мен арфашылардың өз арфаларында ойнап жатқан үнін естідім. Олар тақтың алдында, төрт мақұлықтың алдында және ақсақалдардың алдында жаңа жыр іспетті бір ән айтты; сол әнді жер бетінен сатып алынған жүз қырық төрт мыңнан басқа ешкім үйрене алмады. Бұлар әйелдермен арамдалмағандар, өйткені олар — пәк жандар. Бұлар Тоқты қайда барса, соңынан еріп жүрушілер. Бұлар Құдайға және Тоқтыға арналған алғашқы өнім ретінде адамдар арасынан сатып алынғандар. Олардың аузынан ешбір айлакерлік табылған жоқ, өйткені олар Құдай тағының алдында мінсіз. Аян 14:1–5.